

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

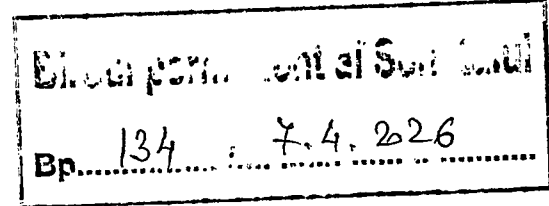
E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 2417/01.04.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.506/2004 privind prelucrarea datelor
cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul
comunicațiilor electronice (b134/10.03.2026)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (b134/10.03.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 1.04.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- se constată suprapunere cu cadrul normativ existent:
  - cerințele privind consimțământul valid sunt deja reglementate în mod substanțial prin RGPD (art. 4 pct. 11, art. 7 și considerentul 32) și prin jurisprudența CJUE, care asigură o interpretare oficială și obligatorie din punct de vedere juridic a legislației UE și, prin urmare, este considerată un

- izvor de drept. Cauza Planet49 (C-673/17), în care CJUE a statuat expres că o căsuță pre-bifată nu poate constitui un consimțământ valid în sensul Directivei 2002/58/CE;
- de asemenea, Comitetul European pentru Protecția Datelor (EDPB) a emis ghiduri detaliate privind dark patterns în platformele de social media (Ghidurile 03/2022), care cuprind recomandări specifice referitoare la proiectarea interfețelor de consimțământ;
  - propunerea legislativă preia, în esență, aceste principii de soft law și le transformă în norme contravenționale rigide. Or, această abordare nu adaugă în mod necesar protecție suplimentară utilizatorilor, ci creează un risc real de suprapunere normativă și de aplicare neunitară, în condițiile în care aceleași fapte pot fi deja sancționate de ANSPDCP pe temeiul RGPD;
- se depășește cadrul Directivei (gold-plating):
    - Directiva 2002/58/CE, transpusă în dreptul intern prin Legea nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, impune obținerea consimțământului informat al utilizatorului, însă nu prescrie cerințe specifice privind designul sau structura vizuală a interfeței prin care se obține acest consimțământ;
    - propunerea legislativă are o sferă de aplicare semnificativ extinsă față de prevederile directivei, introducând obligații granulare privind aspectul vizual și funcțional al banner-elor – de la numărul de niveluri ale interfeței, la formulările permise, la tipul de elemente de interfață utilizate (căsuțe, comutatoare). Această abordare constituie un caz de gold-plating, depășind obiectivele actului normativ transpus;
    - mai mult, adoptarea unilaterală de către România a unui astfel de regim mai oneros decât cel aplicabil în celelalte state membre creează o asimetrie normativă ce fragmentează piața unică digitală și dezavantajează operatorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul României în raport cu concurenții acestora din alte State Membre;
  - se constată lipsa neutralității tehnologice și rigiditate normativă:
    - deși expunerea de motive afirmă că propunerea „*nu impune o denumire unică a opțiunii și nicio soluție tehnică rigidă*”, cerințele prevăzute limitează în mod real flexibilitatea de implementare;
    - în concret, proiectul impune structura interfeței pe niveluri, interzice categorii întregi de elemente de design (căsuțe pre-bifate, comutatoare

activate implicit) și impune criterii calitative privind vizibilitatea și accesibilitatea opțiunilor;

- poate apărea insecuritate juridică:
  - propunerea legislativă utilizează în mod repetat noțiuni cu un grad ridicat de generalitate, precum „*în mod nejustificat*”, „*mai puțin accesibilă*” ori „*mai puțin vizibilă*”, „*formulări înșelătoare ori echivoce*” sau „*interfață proiectată într-un mod care face, în mod nejustificat, mai dificilă exercitarea opțiunii de refuz*”. Astfel de noțiuni încalcă normele de tehnică legislativă obligatorii în redactarea unei norme legale în România;
  - suplimentar, sancționarea contravențională a unor conduite definite prin astfel de noțiuni generale va ridica serioase probleme sub aspectul principiului legalității sancțiunii dar și sub aspectul uniformizării pieței la nivelul de conformitate impus prin proiect;
  - specific, operatorii economici se vor afla în imposibilitatea de a aprecia ex ante dacă o anumită configurație a interfeței respectă sau nu cerințele legii;
  - o atare aplicare neunitară a normei determinată de imposibilitatea decelării conduitei legale față de cea ilicită creează premisele unui climat de insecuritate juridică incompatibil cu un mediu de afaceri predictibil;
- impact disproporționat asupra mediului de afaceri:
  - termenul de conformare de numai 120 de zile de la intrarea în vigoare a legii este insuficient pentru ca operatorii – în special întreprinderile mici și mijlocii – să implementeze modificările tehnice necesare, care presupun reproiectarea completă a interfețelor de consimțământ, actualizarea platformelor CMP (consent management platform), testarea conformității și, după caz, renegocierea contractelor cu furnizorii de soluții terți;
  - de asemenea, obligația de a face „*dovada acordului și a momentului exprimării acestuia*” impune implementarea unor mecanisme noi de înregistrare și arhivare a consimțămintelor, generând costuri tehnice și organizatorice suplimentare. Expunerea de motive recunoaște că „*eventualele costuri privesc exclusiv adaptarea tehnică și organizatorică*”, însă nu oferă nicio evaluare a impactului financiar concret asupra operatorilor, ceea ce contravine bunelor practici de reglementare;
- există riscul unor proceduri paralele:
  - propunerea legislativă nu clarifică relația dintre competențele ANSPDCP (care aplică RGPD și verifică validitatea consimțământului) și regimul contravențional prevăzut de Legea nr. 506/2004. Există un risc concret ca

aceleași fapte, respectiv lipsa unui consimțământ valid, să fie sancționate atât pe temeiul RGPD, cât și pe temeiul noilor dispoziții contravenționale din Legea nr. 506/2004, ridicând probleme din perspectiva principiului ne bis in idem și creând incertitudine cu privire la autoritatea competentă și la cuantumul sancțiunilor aplicabile.

p. Președinte,
Sterică FUDULEA

